

தேனூரான் என்னும் கலை ஆளுமை

கலை, பண்பாடு, இலக்கியம் வளர்த்தல் என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் வித்தியாசப்பட்டதாக இருக்கும். அந்த வகையில் தேனூரான் என்று மட்டக்களப்பில் மாத்திரமல்ல, இலக்கிய உலகில் பேசப்படும் கலாபூசணம் கதிரேசப்பிள்ளை தர்மரெத்தினம் கலைத் துறையையே தன்னுடைய வாழ்க்கையாகக் கொண்டவர்.

1942ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 6ம் திகதி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் தெற்கேயுள்ள தேத்தாத்திவில் பிறந்த இவர், ஆரம்பக்கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கையிலேயே கவிதை, சிறுகதை போன்ற ஆக்கங்கள் எழுதுவதில் முனைப்புடன் இருந்தார்.

கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தரக் கல்வியை மட்டக்களப்பு சிவானந்தா தேசியப்பாடசாலையில் கற்றவையினால் கலைத்துறையில் மிகவும் ஈடுபாடுடையவராகச் செயற்பட்டார். இக்காலப்பகுதியில் பாடசாலையில் இவருடைய நட்புத்திறன் வெளிச்சத்திற்கு வந்தது.

அக்காலப்பகுதியில் வீ.சீ.கந்தையா தமிழ் ஆசிரியராக அங்கு கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய தமிழ் கற்பித்தலின் ஊடாகத் தேர்ச்சிபெற்றவரே தேனூரானார். இவருடைய குடும்பம் தேத்தாத்திவு பிரதேசத்தில் வைத்தியர் குடும்பம் எனப் பெயர்பெற்றதாகும். அந்தவகையில் இவரும் ஓர் ஆயுர்வேத வைத்தியர்.

1963, 1964 காலப்பகுதிகளில் கவிதை சிறுகதை போன்ற துறைகளில் பிரகாசித்ததுடன் உயர்தரக்கல்வி நிறைவு பெற்றவுடனேயே இலங்கை போக்குவரத்துச் சபையில் உதவி அத்தியட்சகராக இணைந்தார். மட்டக்களப்பில் இணைந்து பின் முதலாம், திருகோணமலை, அனுராதபுரம், அக்கரைப் பற்று போன்ற சாலைகளிலும் பணியாற்றினார்.

ஆனாலும், நடப்பு நாடகத்துறையை விட்டாரில்லை. நடப்புத்திறனை வெளியுலகம் அறிவதற்கு அகில இலங்கை ரீதியாக 68ம் ஆண்டு கலைக்கழகத்தால் நடத்தப்பட்ட நாடகப் போட்டி மிகவும் உதவியதாக தேனூரான் கலாபூசணம் கதிரேசப்பிள்ளை தருமரெத்தினம் கூறுவார்.

தன்னுடைய பிறந்த ஊரான தேத்தாத்திவை ஞாபகப்படுத்தும் வகையில் தன்னுடைய புனைப் பெயரைத் தேனூரான் என்று அமைத்துக்கொண்ட இவர், அகில இலங்கை ரீதியாக நடத்தப்பட்ட கலைக்கழகத்தின் நாடகப் போட்டியில் பாரதிதாசன் நாடகமன்றம் சார்பில் 'கர்ணனின் கடைசி ஆசை' நாடகத்தில் நடித்தார். இதில் இவருடைய பாத்திரம் கர்ணன். இவர்களுடன் போட்டியிட்ட நாடகங்களில் ஒன்றான இராவணேசன் நாடகம் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு தலைமையிலான குழுவினால் அரங்கேற்றப்பட்டது.

சு.வித்தியானந்தன் நடுவராக இருந்து மட்டக்களப்பு வெபர் மைதானத்தில் நடத்தப்பட்ட இப் போட்டியில் தேனூரான் கலாபூசணம் கதிரேசப்பிள்ளை தருமரெத்தினத்தின் நாடகம் இரண்டாம் இடம் பெற்றது இராவணேசன் நாடகம் முதலிடத்தினைப் பெற்றிருந்தது. தேனூரானின் நடப்புத்திறனை மெச்சிய அனைவரும் வாழ்த்துக்களைக் கூறியிருந்தனர். அன்றையதினம் நண்பரான பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு இன்றும் நெருக்கமானவர் என்று தேனூரான் கூறுகிறார்.

கடந்த 50 வருடங்களுக்கும் மேலாக பாரம்பரிய கலைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட பணியாளராக வாழ்ந்து வருகிறார். இவர் நாடக எழுத்தாளர், நடிகர், நாடக நெறியாளர், அண்ணாவிடார், நாட்டுப்புறவியல் ஆர்வலர், கட்டுரையாளர், கவிஞர் சமூக சேவையாளர் எனப் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டவர். அத்துடன் விசேடமாக இவர் ஒரு ஆயுர்வேத வைத்தியரும் கூட.

தேனூரான் கலாபூசணம் கதிரேசப்பிள்ளை தருமரெத்தினத்தின் புகழ் பெற்ற கூத்தாக 'அகலிகை' அமைந்திருக்கிறது. 'அகலிகை'

கூத்து அரங்கேற்றப்பட்டு அது தேசிய ரீதியில் பல மேடைகளில் ஏற்றப்பட்டது என்பதுடன் தொலைக்காட்சிகளிலும் ஒளிபரப்பப்பட்டுள்ளது. அகலிகை என்பவர் ராமாயணத்தில் வரும் முக்கியமானதொரு கதாபாத்திரமாகும். இக்கூத்தினை நூலுருவில் தேனூரான் வெளியிட்டுள்ளார். இந்த நூலுக்குப் பேராசிரியர் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக கலைப்பண்பாட்டுப்பீட பீடாதிபதியாக இருக்கையில் எழுதிய அணிந்துரை ஒன்றை வழங்கியுள்ளார்.

அந்த வகையில் தேனூரான் கலாபூசணம் கதிரேசப்பிள்ளை தருமரெத்தினம் வரலாற்று ரீதியான நாட்டுக்கூத்துக்களான ஜானகி கல்யாணம், அகலிகை, கருணை கொடுத்த நாயகி, சாவித்திரி சுயம்வரம் என்பவை உள்ளிட்ட பலவற்றை எழுதியுள்ளார். அத்

துடன், கற்பனை நாட்டுக் கூத்துக்களான காடவித்த வானரசன், குடிக்கெடுத்த மைந்தன், கோமாளி இராசதுரை, குடிக்கெடுத்த அரசன், கடவுள் கொடுத்த தண்டனை, மதிக்கெட்ட சாஸ்த்திரி, சமாதானத்தின் துரோகி போன்றவற்றையும், வரலாற்று நாடகங்களான குளக்கோட்டன், ஓம் உரைத்த முருகன், சத்தியவான் சாவித்திரி, நெடுமாறன், துட்டகைமுனு உள்ளிட்டவற்றையும் எழுதியுள்ளார். அத்துடன் நெறிப்படுத்தி இயக்கியுமுள்ளார்.

தமிழ் மன்னர்களது பெருமை கூறும் நாடகங்களாக சரிந்த இதயம் (1970), குளக்கோட்டன் (1976), நெடுமாறன்(1977) முதலிய நாடகங்களைக் கூறலாம். கண்ணீர்த்துளிகள் (1966), மாயவரம் (1968) முதலானவை அவரது சமூக சீர்திருத்தச் சிந்தனை கொண்ட நாடகங்களாகும். அரிச்சந்திரன் (1969), கருணை கொடுத்த நாயகி (1971), நளமயநதி(1979), போன்றவை நேர்ச்சுருக்கத்துடன் சிறிய கூத்துக்களாக அமைக்கப்பட்டவையாகும்.

தேனூரான் ஒரு இலக்கியப்படைப்பாளி, நெறியாளர், நாடக இயக்குனர், நடிகர் எனப்பல பரிமாணங்களுடன் செயற்படுகையில் பல்வேறு இடர்ப்பாடுகளையும் சந்தித்துள்ளார். இவரைப் பொறுத்தவரையில் தான் எழுதிய நாடகங்கள் அனைத்தையும் மேடையேற்றிய பெருமை உண்டு. இதனாலேயே இவர் கிராமங்களின் நாடக ஆசைகளைத் தணியாது வைத்திருக்கிறார் என்று கூறலாம்.

அத்துடன், 100க்கும் மேற்பட்ட நாடகங்கள், 25க்கும் மேற்பட்ட கூத்துக்கள், 600க்கும் மேற்பட்ட வில்லுப்பாட்டுக்கள், வசந்தன், கரகம், கும்மி, கோலாட்டம் என ஒருதொகைச் சாதனைகளைச் செய்து முடித்திருக்கிறார் தேனூரான்.

மட்டக்களப்பில் பல கிராமங்களில் இவர் போன்ற நாடக ஆசிரியர்கள் நெறியாளர்கள்,

- அதிரதன் -

அண்ணாவிடார்கள் வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறனர்.

தேனூரான் கலாபூசணம் கதிரேசப்பிள்ளை தருமரெத்தினம் தற்போது வடமோடி, மென்மோடி கூத்துக்களைப் பயிற்றுவித்துவரும் அண்ணாவிடாராகும். வசந்தன், கோலாட்டம், கும்மி, கரகம் என பாரம்பரியமான கிராமத்துக் கலைகளை கற்பிப்பவராகவும் இருந்து வருகிறார். மட்டக்களப்பு அம்பாறை மாவட்டங்களில் அநேமான பாடசாலைகளில் இவர் இக்கலைகளைத் தமிழ்தினப் போட்டி உள்ளிட்ட அனைத்து விதமான போட்டிகளுக்கும் பயிற்றுவிப்பவராகவும் ஆலோசகராகவும் இருந்து வருகிறார்.

கற்பித்தும் வரும் தேனூரானுக்கு 2004ம் ஆண்டில் கலாபூசணம் விருது அரசினால் வழங்கப்பட்டது.

ஒரு பாரம்பரிய கலைஞன் என்பவன் கலை களுடன் மருத்துவத்திலும் கைதேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டும் என்ற பிடிமானம் கொண்டு தற்போது, கலைகளைக் கற்பிப்பதுடன் மருத்துவத்தினையும் கற்பித்து வருகிறார்.

மட்டக்களப்பு நாட்டுக் கூத்துக்களால் பெயர் பெற்ற மாவட்டமாகும். நூற்றாண்டு காலங்களுக்கு மேலாக மண்முனை ஆறு கிழக்கு மேற்காகப் பிரிக்கும் எழுவான் கரை, படுவான்கரை ஆகிய பிரதேசங்களில் வாழ் மக்களின், பாரம்பரியக்கலைகளில், முதன்மை பெற்றதொரு கலையாக, வடமோடி, தென்மோடி கூத்துக்கள் விளங்குகின்றன.

மேற்கே கன்னங்குடா கிராமமும் வடக்கே வாகரை சூழ் கிராமங்களும், கல்குடாத் தொகுதியில் கிண்ணையடி, வாழைச்சேனை, பேய்த்தாழை ஆகிய கிராமங்களும், கூத்தாடும் கலைஞர்கள், நிறைந்த கிராமங்களின் வரிசையில் முன்நிற்கின்றன. அவற்றினை விட நீலாவணை, கல்லாறு எருவில், பழகாமம், வெல்லாவெளி, கருதாவணை, தேற்றாத்திவு, ஆரையம்பதி, கொக்கட்டிச் சோலை, சித்தாண்டி, கிரான், சந்தி வெளி, நாசிவந்திவு ஆகிய பிரதேசங்களும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில், கூத்தாடிக் கலை வளர்க்கும் பகுதிகளாகும்.

1969ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் அதாவது 40 வருடகாலத்தின் முன்னர் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் தலைமையில் அண்ணாவிடார் மாநாடு மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரியில் நடைபெற்றது. நீண்ட வருடகால இடைவெளியின் பின்னர் கூத்துக்கலையை மறைய விடாது பேணிப்பாதுகாப்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட முதல் முயற்சியாக மட்டக்களப்பு மாவட்டச் செயலகம் முன்னாள் முதலமைச்சர் சந்திரகாந்தனின் நிதியுதவியின் மூலம் கன்னங்குடா, கல்லடி ஆகிய கிராமங்களில் கிராமத்து இளைஞர் யுவதிகளை பயிற்றுவித்து அவர்களிடையே போட்டியினை ஏற்படுத்தி கூத்து விழாவாக 2012ம் ஆண்டு யூலையில் நடாத்தியமை குறிப்பிடப்பட வேண்டும். மேற்படி கூத்துவிழாவில் பங்கேற்ற கூத்துக்களை தெரிவு செய்து தரப்படுத்தும் நடுவர்களில் ஒருவராக கலாபூசணம் தேனூரானும் அவருடன் கலாபூசணம் க.செல்லத்தம்பி, (ஆரையூர் இனவில்) கலாபூசணம் தாழை செல்வநாயகம் ஆகியோர் பங்குகொண்டு கடமையாற்றினர்.

தேனூரான் போன்ற கலைஞர்கள் மண்ணையும், பாரம்பரியத்தையும், பண்பாட்டு விழுமியங்களான கலைகளையும் பாதுகாக்கும் பணியைச் சவால்களுக்கு நடுவில் செய்து கொண்டிருப்பதுதான் நம்முடைய மண் மணம் வீசும் கலைகளும் கலை சார்ந்த பரப்புகளும் அழிவுறாது இருப்பதற்குக் காரணமாகும்.

தமிழர்களின் பல்வேறு கலைகள் ஒவ்வொரு பிரதேசங்களிலும் தனித்துவத்தோடு பேணப்படுவதானது கலைகள் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும் தலைமுறைகள்தோறும் எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்கும் உந்துகோலாக இருக்கும். தேனூரான் போன்றவர்களின் அயராத முயற்சியும் கற்பிப்பும் தொடர்ந்தும் கலைப் பாரம்பரியம் நின்று சிலைத்து வளர்ச்சி பெற பேருதவி புரியும்.

athirathan@thaiveedu.com

